

Laxiteit in de praktijk

dr. Pszeniczko

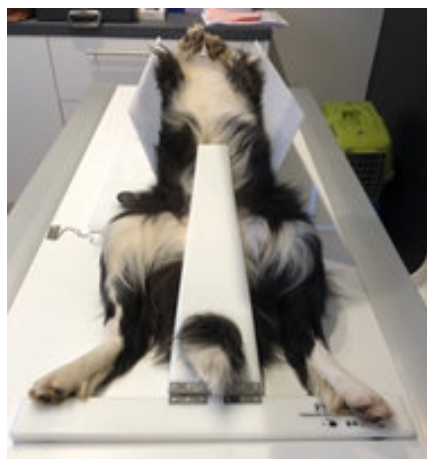
Ik ben Ine Pszeniczko, kleine huisdierenarts in Balen (Belgische Kempen). In mijn praktijk behandel ik vooral honden, katten en duiven. Mijn bijzondere interesse gaat uit naar screening van diensthonden voor verkoop en internationale export van honden en katten.

Bij de screening van diensthonden wordt er met haviksogen naar het skelet gekeken. Het opleiden van zo een dier vraagt een enorme tijdsinvestering. Niets is zo frustrerend dan maanden werk omwille van skeletafwijkingen in rook te zien opgaan. Bij deze dieren is het interessant om zo vroeg mogelijk te screenen en dit natuurlijk aan de hand van een betrouwbare methode.

Al 50 jaar worden er heupfoto's genomen volgens de klassieke A-E classificatie. Ik zie echter in de praktijk heel vaak dat de RX beelden niet altijd overeenstemmen met de kliniek (graad van manken/pijn) die de patiënt vertoont. Specialisten zijn er zich al jaren van bewust dat de laxiteit hier een belangrijke rol bij speelt.

Meermaals zag ik honden met A-heupen en toch een positieve Ortolani test. (De Ortolani test is een test waarbij er getracht wordt de

heupkop zijdelings te verplaatsen. Indien verplaatsing mogelijk is, wijst dit op een onstabiele heup.). In het verleden werd de laxiteit al gemeten door middel van de Penn Hip methode. Op zich een heel goede methode maar zowel de opleiding die de dierenarts hiervoor moet volgen als de beoordeling van de opnames zijn duur (gepatenteerde Amerikaanse methode). Sinds kort kunnen we beroep doen op een andere techniek om de laxiteit te bepalen, de Vezzoni methode.

De methode werd ontwikkeld door de Italiaan Aldo Vezzoni. Deze techniek heeft een aantal voordelen. Het is een eenvoudige, toegankelijke methode die al vanaf vier maanden leeftijd een betrouwbaar resultaat geeft.

Na enkele berekeningen bekomt men de laxiteitindex. De laxiteitindex is een score van 0 tot 1. Een score van 0 wil zeggen dat er geen verplaatsing mogelijk is en dus 0 is het ultieme maar utopische streefdoel, een score van 1 is ronduit slecht te noemen.

Hoe worden deze heupopnames gemaakt? De hond moet steeds gesedeerd worden. Dit kan op een veilige manier waardoor het risico minimaal is. Zonder sedatie (roesverdoving) is er geen betrouwbare opname mogelijk. De hond gaat zich immers verzetten waardoor we de heupen niet maximaal kunnen manipuleren.

Deze manipulatie van de heupen gaat geen schade veroorzaken aan de gewrichten van de hond. De hond wordt op zijn rug op de RX tafel gelegd. Eerst wordt een opname volgens de klassieke methode gemaakt. Vervolgens wordt het Vezzoni device geplaatst. De knieën worden gebogen en door het uitoefenen van een binnenwaartse druk thv de knieën bewegen de heupkoppen naar buiten.

Van deze verplaatsing wordt een RX genomen. Vervolgens wordt de afstand van verplaatsing berekend en dit is dan de laxiteitindex.

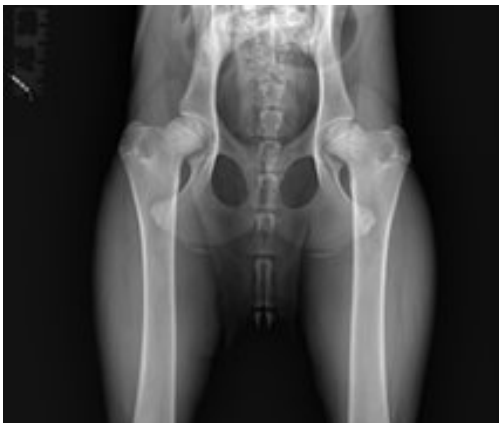
klassieke methode

Vezzoni techniek

Een voorbeeld uit de praktijk.

Een jonge Mechelse Herder, vrouwelijk, met als doel opleiding tot professionele werkhond, 7 maanden oud. Deze hond heeft op de klassieke opname mooie heupen en zou op basis van deze opname de opleiding mogen aanvaarden.

klassieke opname

Vezzoni opname

Op de 2de opname volgens de Vezzoni methode, zien we een duidelijke zijdelingse verplaatsing van de heupkop. Het resultaat van de meting is een laxiteitindex van 0.6. Dit wil zeggen dat deze hond meer dan 70% kans heeft om op een leeftijd van 36 maanden degeneratieve gewrichtsveranderingen te ontwikkelen.

Indien deze herder voor de rest radiologisch, genetisch en klinisch normaal is, kan hij voor de fok gebruikt worden op voorwaarde dat hij gecombineerd wordt met teven met een heel goede laxiteitindex.

Dit wil zeggen een score van 0.1/0.2. Door de laxiteitindex toe te passen is er een betrouwbare inschatting van de heupkwaliteit mogelijk en kunnen we de fokpopulatie meer divers houden.